

דבר העורך

קִבְּעַץ עַל יַד יִרְבָּה

קביעין: כאשר דרא שיש הרבה סדרי לימוד בקביעות, תמידן כסדרן קביעין וקיימין, כדוגמת הדף היומי של המהר"ם שפירא זצ"ל, חפץ חיים היומי של הג"ר יהודה זאב סג"ל ממנצסטר זצ"ל, משנ"ב הדף היומי בהלכה של דרשו, ועוד מסלולים רבים ונפלאים של קביעות בכל חלקי התורה, הנפוצים בהיכלי התורה וקהילות הקודש.

סדר לימוד הראשון בקביעות, תוקן על ידי הנביאים בזמן משה רבינו, ועזרא הסופר (בבא קמא דף פב.), לקרא בתורה בציבור בכל שבת לפי סדר הפרשיות, ומכח זה התחדש חייב 'שנים מקרא ואחד תרגום', כי בזמן קריאת התורה בציבור אי אפשר להתעכב ולהתבונן בכל תוכן המקראות, ולכן צריך ללמוד את המקרא פעמיים, עם תרגום להבנת המקראות. ומכאן הדגש להשלים 'פרשיותי' עם הציבור, שלימודו העצמי יהיה כמה שיותר במקביל לקריאת התורה בציבור. והעצה ללמוד כל יום חלק מהפרשה, כדי שיספיק ללמוד היטב את כל הפרשה.

מפורסם דברי המדרש (מדרש רבה ויקרא פרק יט אות ב, שיר השירים פרק ה אות ב), טיפש מה הוא אומר מי יכול ללמוד את כל התורה, פיקח מה הוא אומר הריני שונה שני הלכות היום, שני הלכות למחר, עד שאני שונה את כל התורה כולה.

התקדמות עקבית ורצופה היא הדרך הנכונה להשיג את ידיעת התורה, כמפורש בגמ' (עירובין דף נד:), על הפסוק (משלי פרק יג פסוק יא) הוֹן מְהֻבָּל יִקְטֵט וְקִבְּעַץ עַל יַד יִרְבָּה, אם עושה אדם תורתו חבילות חבילות מתמעט, ואם לאו קובץ על ידי ירבה.

חייב תמיד צריך חיזוק מיוחד, כלשון הפסוק צו אַתְּ גְּנִי יִשְׂרָאֵל, בהדלקת נר תמיד (ויקרא פרק כד פסוק ב), ובהקרבת קרבן תמיד (במדבר פרק כח פסוק ב), צו לשון זירוז, שכן עבודה שבאה בתמידות בכל יום תמיד, ואינה באה מזמן לזמן, צריכה זירוז.

בברכת התורה
עקיבא יוסף לוי

נושא הגיליון

'זמן קריאת שנים מקרא'

תּוֹרַת ה' תְּמִימָה

סדרה: תקציר הגיליונות בנושאי 'שנים מקרא ואחד תרגום'. הגיליון הקודם מספר 474 בנושא 'שנים מקרא ואחד תרגום'. הגיליון הנוכחי מספר 475 בנושא 'זמן קריאת שנים מקרא'. הגיליון הבא מספר 476 בנושא 'סוף זמן שנים מקרא'. במאמר שלפנינו יתבאר, מתי מתחיל זמן קריאת 'שנים מקרא ואחד תרגום', ומהו הזמן לכתחילה ובדיעבד בכדי שיחשב 'משלים פרשיותיו עם הציבור', לפי השיטות השונות;

מזמן מנחה בשבת הקודמת, מהזמן שהוא שמע קריאת התורה של מנחה, מיום ראשון, יום שישי לפני חצות, יום שישי אחרי חצות, שבת שחרית לפני התפילה (לפני קריאת התורה), שבת שחרית לפני הסעודה (אחרי קריאת התורה).

1. זמן קריאתה

לא להקדים ולא לאחר: מבואר בגמ' (ברכות דף ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הציבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הציבור מאריכין לו ימיו ושנותיו. סבר רב ביבי בר אביי להשלים את קריאת כל הפרשיות בבת אחת, אמר לו

ההוא סבא, שכתוב בברייתא ובלבד שלא יקדים לקרוא את הפרשיות ולא יאחר, אלא יקראם יחד עם הציבור.

הטעם שלא להקדים מבואר בחידושי רבינו מנחם (הלכות תפילה פרק יג הלכה כה) בכדי שלא יצטרך לקרוא כמה פרשיות ביחד, ואז יקצר בקריאתם ובהבנת פירושם.

2. מאימתי קורין?

תחילת הזמן: כתוב בתוס' (ברכות דף ח: ד"ה ישלים פרשיותיו) שתחילת זמן קריאת שנים מקרא, הוא ממנחה של שבת הקודמת, ובכך נחשב שמשלים את הפרשה עם הציבור.

ואינו זמן הקריאה לפרשה החדשה, והרי אם לא קראו עדיין קריאת התורה בשבת בבוקר, רשאים להשלים את הקריאה עד סוף השבת, נמצא שעדיין לא הגיע הזמן של הפרשה הבאה. ומטעם זה יש מעלה להשלים שמו"ת גם אחרי מנחה עד יום ראשון, כי עדיין נחשב זמן הקריאה (הליכות שלמה חלק א פרק יב דבר הלכה מז).

ונמצא, שלפי שיטת הכל בו ומהר"י אבוהב, יש מצב ביניים' שאינו יכול לקרוא לא את הפרשה הבאה ולא את הפרשה הקודמת, ואילו לשיטת תוס' והמרדכי אין מצב ביניים', שכן עד מנחה הוא זמן הקריאה הקודמת, וממנחה מתחיל זמן הקריאה החדשה.

3. הכרעת השו"ע

משבת במנחה: נפסק **בשו"ע** (סימן רפה סעיף א) חייב לקרות לעצמו בכל שבוע פרשת אותו השבוע. **ובמשנה ברורה** (ס"ק א) שלא יקדים לפני אותו שבוע, ולא יאחר, משום שצריך להשלים פרשיותיו עם הציבור.

עוד נפסק **בשו"ע** (סעיף ג) מיום ראשון ואילך נחשב עם הציבור. ומבאר **המשנ"ב** (ס"ק ז, ושעה"צ ס"ק יב) את הטעם, כיון שמתחילים במנחה של שבת לקרוא את הפרשה של שבוע הבא, נחשב כבר שקורא עם הציבור, כדעת **רוב הראשונים**; **תוספות**, **הרא"ש**, **מרדכי**, **הגהות מיימוני**, **ואור זרוע** שאפשר לקרוא ממנחה בשבת. ומה שהשו"ע כתב מיום ראשון, לאו דווקא יום ראשון, ועיקר כוונתו משבת במנחה. ודברי **הכלבו** שלא יצא משבת במנחה הוא שיטה יחיदाה שאין הלכה כמותו.

וראה **בית מלא** (לאחי הג"ר משה לייב לוי שליט"א, שבת סימן ע) שפלפל בדין תחילת וסוף זמן הקריאה, בטוב טעם ודעת, והביא את דברי הראשונים והפוסקים וביאור דבריהם.

זמן התפילה: אם עדיין לא התפלל מנחה בשבת, לדעת **הגר"א נבנצל שליט"א** (מציון תצא תורה חלק א אות צ) אינו יכול לקרוא עדיין את הפרשה הבאה. וכעין זה נוקט **הגרש"ז אוערבראך זצ"ל** (הליכות שלמה תפילה), לגבי השלמת שנים מקרא עד מנחה, הכוונה עד שיתפלל הוא עצמו מנחה, ולא עד התחלת זמן תפילת מנחה.

מאידך לדעת **הגר"ר ישראל יעקב פישר זצ"ל** (הליכות אבן ישראל שבת חלק א עמוד יג) מזמן מנחה גדולה אפשר להתחיל לקרוא את הפרשה הבאה, למרות שהוא עדיין לא התפלל מנחה.

ובדעת **הגר"ח קנייבסקי זצ"ל** (דור המלקטים שנים מקרא ואחד תרגום) הובאו שמועות סותרות בשמו.

למרות שלגבי נתינת גט מבואר **בגמ'** (פסחים דף קו). שהאומר לאשתו הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז אחר השבת, או שאמר שתתן לו לפני השבת, יום ראשון ושני ושלישי בשבוע, נחשבים אחר השבת, ואילו יום רביעי וחמישי וערב שבת, נחשבים קודם השבת, מכל מקום לגבי שנים מקרא, כבר מתחילת השבוע יכול לקרוא כיון שהתחילו את הפרשה הבאה בשבת במנחה.

ממנחה בשבת: משמעות **התוס'** (הנ"ל, כפי שדייק מדבריו בשער הציור סימן רפה ס"ק יב), וכן מפורש **בפסקי תוס'** (סוף מסכת ברכות, על דף ח:), **ובמרדכי** (סימן יז), שמותר להתחיל קריאת שמו"ת ממנחה של שבת הקודמת.

מיום ראשון: מאידך לדעת **הכלבו** (הובא בדרכי משה סימן קפה אות א), **ורבינו פרץ** (הגהות לתשב"ץ קטן סימן קפד), **וארחות חיים** (קריאת הסדר שמו"ת אות ב) זמן קריאת שנים מקרא הוא רק מצאת השבת ואילך, ולא משבת במנחה.

ולשון **הטור** (סימן רפה) שקריאה עם הציבור היא מיום ראשון ואילך, משום שמתחילים את הפרשה ביום שבת במנחה. ודייק **מהר"י אבוהב** (על הטור סימן רפה) מלשון הטור שאי אפשר להתחיל בשבת במנחה, אלא רק מיום ראשון.

עדיף להקדים: והנה **הרדב"ז** (חלק א סימן רפח), מביא את השיטה שזמן קריאת הפרשה מתחיל מיום ראשון ואילך, ואילו בשבת אחרי מנחה אי אפשר עדיין לקרוא, כיון שבאותו יום קראו את הפרשה הקודמת. ונחלק על כך, כיון שכבר התחילו לקרוא את הפרשה הבאה, נחשב זמנה.

ומוסיף, אי לאו דמסתפינא אמינא, שעדיף להתחיל מיד אחרי מנחה, כדי שלא יהיה מקום למקטרג, שמסיימים את הפרשה הקודמת ולא מתחילים מיד את הפרשה הבאה, כמו שבשמחת תורה מתחילים מיד בראשית, סמוך לסיומה של התורה.

עומק הפשט: ביאור הסברא שזמן הקריאה מתחיל משבת במנחה, שכן לגבי קריאת שנים מקרא, הנידון הוא מתי זמן קריאת הציבור, ומקריאת התורה במנחה של שבת הקודמת כבר נחשב שהתחיל הקריאה. ואינו דומה לגיטין ששם הנידון הוא מה נחשב 'סמוך' לשבת, שרק מיום רביעי נחשב 'סמוך' (קריאת שמו"ת והלכותיה פרק ב עמוד לט).

ביאור הסברא שזמן הקריאה מתחיל רק מיום ראשון, כיון שבאותו היום עדיין קראו את הפרשה הקודמת

4. מצוה מן המובחר

צוואה לבניו: מבואר **במדרש** (מכילתא פרשת בא), הובא **בתוס'** (ברכות דף ח: ד"ה ירמיהו פרשיתיו), ו**ברא"ש** (ברכות פרק א סימן ח), ו**בטור** (סימן רפה), שרבינו הקדוש צוה את בניו ג' דברים בשעה שנפטר, ואחד מהם שלא לאכול סעודת שבת עד שיגמרו את כל הפרשה. והוסיפו תוס' שאם השלים לאחר אכילה שפיר דמי, ומכל מקום מצוה מן המובחר להשלים קודם אכילה.

ונפסק **בשו"ע** (סימן רפה סעיף ג ד) מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור. ומצוה מן המובחר שישלים אותה קודם שיאכל בשבת. ו**כתב המשנ"ב** (סימן רפה ס"ק ח) שנחלקו האחרונים האם מצוה מן המובחר הוא דוקא בערב שבת, או גם מי שקורא מתחילת השבוע מקיים מצוה מן המובחר.

ויש בזה כמה שיטות;

כל השבוע: **הבית יוסף** (סימן

רפה) מדייק מדברי **תוס' והרא"ש והרמב"ם** (הלכות תפילה פרק יג הלכה כה) שרבי צוה רק שלא יאחרו עד אחר הסעודה, אולם גם אם מקדים לקרוא לפני שבת נחשב מצוה מן המובחר.

ו**כתב הסמ"ק** (בהקדמה בענין שמו"ת) שאם לא יכול להשלים את כל הפרשה ביום

אחד או שנים, יחלק אותה לשבעה חלקים, כדי שלא יכבד עליו.

ומנהג ה**גרא** (מעשה רב אות ס), כל יום מיד אחרי התפילה, לקרוא קצת מהפרשה שנים מקרא ואחד תרגום, ולסיים את הפרשה בערב שבת. ו**כתב בערוך השולחן** (סעיף י') יש אומרים שמצוה מן המובחר לקרוא כל יום מעט, ובערב שבת להשלימה, כמו שנדפס בספר **חק לישראל**.

ערב שבת: שיטת המקובלים לקרוא בערב שבת, וכמו שהביא **במגן אברהם** (ס"ק ו), ו**באליה רבה** (ס"ק ו), בשם **השל"ה** (שם ד"ה ומקודם, ופרק תורה אור ד"ה סוד קריאת שמו"ת), וציין לזה ה**ביאור הלכה** (סעיף ד ד"ה קודם שיאכל), שיקרא אותה דוקא ביום שישי אחר חצות, ואם נאנס ולא הספיק ביום שישי יקראנה בשבת קודם הסעודה.

ו**כתב במחזיק ברכה** (קונטרס אחרון ס"ק ב) שיש

אומרים בשם **גורי האריז"ל** שעיקר קריאת הפרשה היא ביום שישי אחר חצות, ונחלק עליהם כי **בספר הכוונות למהר"ש ויטאל זצ"ל** מכתבי אביו מהר"ח ויטאל זצ"ל כתוב, ש**האריז"ל** ביום שישי מיד אחרי תפילת שחרית, היה הולך למקום שיש ספר תורה וקורא שמו"ת מתוך הספר.

וכן כתב **בערוך השולחן** (סעיף י') שנחלקו השיטות אם עיקר ההידור הוא בערב שבת לפני חצות או שעדיף אחרי חצות, ומביא את מנהג האריז"ל לקרוא בספר תורה בערב שבת אחרי התפילה.

ו**כתב בסידור בית יעקב** (מוסף השבת אות כד), שיקרא שמו"ת בערב שבת אחרי שחזור מהטבילה. ו**כתב הבית יוסף** שיש מדקדקים שמתחילים לקרותה בערב שבת, וגומרים אותה בשבת.

שבת לפני שחרית: כתב **באליה רבה** (ס"ק ו), בשם **הכל בו** (סימן לז), ו**הרוקח** (תחילת סימן נג), ו**שאר פוסקים**, לקרוא דוקא בשבת בשחרית לפני ההליכה לבית הכנסת.

שבת לפני הסעודה: לדעת **הגהות מימוניות** (הלכות תפלה פרק יג הלכה כה אות ש), הובא **בבית יוסף** (סימן רפה), נראה קצת שמצוה מן המובחר לקרוא את הפרשה דוקא בשבת לפני הסעודה ולא לפני כן.

וכן כתב ה**ב"ח** בשם **המרדכי** (ברכות פרק א סימן יח) שבערב שבת, וכל שכן מקודם לכן, אינו מצוה מן המובחר לקרוא את הפרשה, אלא דווקא בשבת בבוקר לפני האכילה, כי בשעה זו הציבור משלימים את הפרשה, ומצוה מן המובחר להשלים בדווקא עם הציבור, לא לפניו ולא לאחריו.

מאידך כתב **בראשית חכמה** (תוצאות חיים אות צד, התשעה עשר) וטוב שיקרא האדם הפרשה ביום חמישי או ביום ששי, כי זריזים מקדימים למצות, ואם לא קראה ביום ששי, ביום שבת לא יאכל עד שיקרא אותה כמו שצוה רבי לבנו.

סעודה: מפורש **בשו"ע הרב** (סימן רפה סעיף ה), ו**בנחיי אדם** (כלל ז אות ט), וכן מדויק **במשנ"ב** (ס"ק ט), ש'לפני הסעודה' הכוונה לפני סעודת הבוקר.

מאידך לדעת **החזון איש** (ארחות רבינו חלק א עמוד ללד) אפשר לכתחילה לסיים את קריאת הפרשה עד

לדעת **הכלבו** (סימן לז), **והארחות חיים** (דין קריאת הסדר שנים מקרא ואחד תרגום אות ב), **ומהר"י אבוב** (על הטור סימן רפה), וכן נקטו **הקנה בשם** (חלק א סימן טו, סימן טז, פסקי בושם פרק יב סעיף לב), **והגר"ח זצ"ל** (הליכות חיים חלק א אות רעז, צהר אהל חנוך שבת עמוד רכו אות ו), אם קרא קודם זמנה אפילו בדיעבד לא יצא, ואינו דומה לקרא אחר זמנה, שבדיעבד יצא עד שמחת תורה.

מאיך לדעת **הגר"ש אלישיב זצ"ל** (שיעורי הגרי"א ברכות פרק א הערה צב), וכן נקט **בבבז הלכות** (שבת חלק א פרק ט אות ז), אם הקדים וקרא לפני שהציבור קוראים, כגון שקרא שמו"ת של פרשת נח בשבוע של פרשת בראשית, בדיעבד יצא, כיון שהוא בתוך השנה של קריאה זו.

7. מנהגים שונים

דבר ישרה: מנהג **החזו"א** (ארחות רבינו חלק א עמוד רלד), לקרוא בכל יום חלק מפרשת השבוע, והיה מקפיד להשאיר פרשה אחת משיבועי עד הסוף, כדי לקרוא בשבת שמו"ת לאחר התפלה בבוקר לפני הקידוש, וביאר טעם המנהג, שכתוב שצריך לסיים שמו"ת לאחר הצבור, והיינו לאחר שהצבור קרא את פרשת השבוע, ולכן היה משלים לאחר התפילה וקודם האכילה דווקא.

מנהג **הגר"א לופיאן זצ"ל** (עדות תלמידו הג"ר יעקב ישראל הכהן בייפוס שליט"א, מסורת אליהו עמוד מד) שהיה קורא בכל יום לאחר התפילה עם טלית ותפילין את הפרשה של אותו יום, וביום שישי השלים משישי עד סוף הפרשה.

מנהג **הגר"ש אלישיב זצ"ל** (עדות נכדו הג"ר אריה אלישיב שליט"א לרבני הילכתא), לקרוא כל יום לפני התפילה (ובסוף ימיו לאחר התפילה) חלק מפרשת השבוע, ביום ראשון מראשון עד שני, ביום שני משני עד שלישי, וכן הלאה, ובליל שבת בין קבלת שבת למעריב היה משלים, ואם היה שבוע שחיסר ולא קרא את הסדר, היה משלים בין קבלת שבת למעריב.

מנהג **הגר"ח קניבסקי זצ"ל** (אלא עמוד קיא), לקרוא שנים מקרא לאחר מנחה גדולה של יום שישי, וכאשר לא הסתייע בידו לקרוא אחרי מנחה גדולה, היה קורא בבין השמשות של כניסת השבת. ובשנותיו האחרונות שרבו טרדותיו בעניני הכלל, היה מתחיל אחרי צהריים של כניסת השבת, ומסיים בכניסת השבת, או לכל היותר עד מעריב של ליל שבת.

והיה קורא הגר"ח שנים מקרא ואחד תרגום בטעמים,

לסעודה שלישית. אולם החזו"א עצמו הקפיד להשלים עד סעודת שחרית.

5. שבת יום טוב

פולמוס מרתק: יש לחקור מה הדין בשבת שאין בו קריאת פרשת השבוע אלא קריאה אחרת של יום טוב או של חול המועד, ובשבת הקודמת כבר התחילו לקרוא במנחה את הפרשה הבאה, מתי אפשר להתחיל שנים מקרא, האם במנחה בשבת הראשונה כיון שכבר התחילו לקרוא את הפרשה הבאה, ומספיק מה שקוראים במנחה כדי שיחשב פרשת השבוע, או רק בשבוע השני, ואילו בשבוע הראשון עדיין אינו נחשב פרשת השבוע (קריאת שמו"ת והלכותיה עמוד נב).
ונחלקו בזה פוסקי זמננו;

לדעת **הגר"ח קניבסקי זצ"ל** (דרור יקרא עמוד תמד), **והשבט הלוי** (חלק י סימן עח), **והחוט שני** (שבת חלק ד עמוד קיד שער הציון ח), **וכ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן זיע"א** (בהסכמה לקנה בשם, מופיע באגרות דברי אמונה עמוד פט), אפשר לקרוא שנים מקרא ממנחה של שבת הראשונה, כיון שכבר קראו במנחה את הפרשה הבאה נחשב פרשת השבוע.

מאיך לדעת **הקנה בשם** (חלק א סימן טז) אם קורא בשבוע הראשון (לפני שבת יום טוב ושבת חול המועד) אינו יוצא ידי חובתו, כיון שבשבת קוראים קריאה אחרת, יש כאן הפסק בין סדר הפרשיות, ואינו יכול לקרוא רק באותו שבוע. ואינו דומה ליום טוב שחל באמצע השבוע שאינו מפסיק שאינו בא להיות תחליף לפרשת השבוע. כמו הקריאה של חנוכה ופורים שחל בשבת שאינו מפסיק, כי אינו תחליף לפרשת השבוע אלא תוספת קריאה.

וכתב **בחוט שני** (שבת חלק ד עמוד קיד שער הציון ח), ומה שחידש אחד, שאם יום טוב חל באמצע השבוע אי אפשר לקרוא שנים מקרא ואחד תרגום קודם יום טוב, הוא תמוה.

לדעת **הגר"ש אלישיב זצ"ל** (הערות ברכות דף ח). לכתחילה יתחיל רק בשבת השניה, אבל בדיעבד יצא גם בשבת הראשונה. מאיך כתב **בשיעורי הגרי"א** (ברכות דף ח. ה. הערה פו, קונטרס שמו"ת) שחזר בו הגרי"ש בסוף ימיו, והורה שמוטר אפילו לכתחילה לקרוא בשבת הראשונה.

6. הקדים וקרא קודם הזמן

בדיעבד: נחלקו הפוסקים מה הדין אם הקדים וקרא הפרשה קודם שהגיע זמנה האם יצא ידי חובתו.

משיב כהלכה

הפרס השבועי 100 שקל מזומן
הזוכה הפרס גיליון 474 בסך 100 שקל מזומן
כמר פסח יעקב בירוב הי"ו
תלמוד תורה קמניץ ירושלים
שאלה: עד מתי רשאי להשלים קריאת
'שנים מקרא ואחד תרגום'?

ביאור: עד סעודת שבת, עד מנחה בשבת, עד צאת השבת, עד סוף יום שלישי, עד עשרת ימי תשובה, עד שמחת תורה; אדם שמשלים פרשה קודמת משבוע שעבר או מלפני כמה שבועות, האם יקדים את קריאת הפרשה הנוכחית, או יקדים את ההשלמה?

מקורות: טור נושאי כלים שולחן ערוך ומשנ"ב (סימן רפה סעיף ד), שו"ת מהרש"ם (חלק א סימן ריג), **צנות השלחן** (סימן עב סעיף ב), **הליכות שלמה** (חלק א פרק יב סעיף לה-לו), **בצל החכמה** (חלק א סימן ט), **משנת יוסף** (חלק ט סימן צ), **שיעורי הגרי"ש** (ברכות דף ח.ג), **קריאת שמו"ת והלכותיה** (פרק ג).

במדור זה מופיעה שאלה בנושא הגיליון הבא, כל השולח תשובה נכונה, בצירוף פרטי המשיב (שם, טלפון, מקום לימוד), יכול לזכות בפרס. בחירת הזוכה על דעת רבני הילכתא ולפי החלטתם הבלעדית. התשובות המובחרות יושלו במידת האפשר בגיליון הקרוב.

- ניתן להגיש תשובות באחת מהאפשרויות הבאות.
- קו 'הילכתא' טלפון 02-5377085 שלוחה 4
- עמדות 'נדרים פלוס' לקהילות, קופת 'הילכתא' - 'עומק הפשוט'
- חדר 'קול הלשון', ישיבת מיר ירושלים, תיבת 'הילכתא'
- בפקס מספר 6507823-1532
- במייל 5047867@gmail.com

לרפואת

הגאון רבי יעקב יצחק בן הינדא מלכא (אזרחי) שליט"א
בתוך שאר חולי ישראל

דינים העולים

א. **קריאה בזמנה:** לעולם ישלים פרשיותיו עם הציבור שנים מקרא ואחד תרגום, שיש לחובת הקריאה זמן מסויים, ואי אפשר להקדים יותר מידי ולא לאחר יותר מידי.

ב. **תחילת זמנה:** ממנחה של שבת הקודמת, ולא קודם לזה. ונחלקו הפוסקים האם מספיק שהגיע זמן מנחה, או שצריך שהוא יתפלל מנחה בפועל. לדעת הכלבו תחילת זמנה רק מיום ראשון בתחילת השבוע, ולא משבת במנחה.

ג. **מצוה מן המובחר:** נאמרו בפוסקים שיטות חלוקות מתי מצוה מן המובחר לקרוא את הפרשה לכתחילה; מיום ראשון כל יום מעט, יום שיש לפני חצות, יום שיש אחר חצות, שבת בבוקר לפני שחרית, שבת בבוקר לפני הסעודה. ויש מדקדקים שנוהגים להתחיל לפני שבת ומסיימים בשבת.

ד. **שבת הפסקה:** בשבוע של יום טוב או חול המועד שלא קוראים בו פרשת השבוע, נחלקו הפוסקים האם אפשר לקרוא את הפרשה משבוע ראשון או רק משבוע שני, ויש שכתב שלכתחילה משבוע שני, ובדיעבד יצא גם משבוע ראשון.

ה. **קודם זמנה:** הקדים וקרא קודם זמנה חוזר וקורא, ויש אומרים שיצא ידי חובתו ואין חוזר וקורא, כי משמחת תורה עד שמחת תורה נחשב זמנה בדיעבד.

נושא הגיליון הבא:

'סוף זמן שנים מקרא'

טל חלק בזיכוי הרבים העצום, והשתתפו בהוצאות הגיליון הבא

הגיליון נועד לעורר את לב הלומדים, נא לא לסמוך על הדברים הלכה למעשה בלי לעיין במקורות

טנא מלא ברכות לירידי הילכתא הג"ר שמואל דרורי שליט"א
לרגל היכנס בני ויתן שיחי' לבריתו של אברהם אבינו
כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה וחופה ומעשים טובים ויזכו הוריו לרוות
ממנו ומכל צאצאיהם רוב נחת וקדושה אמן

הילכתא

לדעת לחיות כהלכה

- גיליון שבועי עומק הפשוט
- שיעורים יומי עיון
- בית הוראה טלפוני
- בירורי הלכה אקטואליים
- קו מידע הלכתי
- חוברות הדרכה

מכון הילכתא

מענה אנושי: 02-5350-535 פקס: 02-6507-823

קבלת הגיליון במייל: 5047867@gmail.com

קו מידע הלכתי

02-5377-085

ניתן להאזין לשיעורים, הודעות, עדכונים, רישום להגדרות, ועוד...